

kommen: पृथिवीपतित्वम् KATHÁS. 49, 251. सिद्धिम् RÍGA-TAR. 4, 392. समाप्तिं साम्राज्यस्य 674. — partic. *सद्* in der Nähe befindlich, benachbart KATHÁS. 22, 221. वेलासामानशैल RAGH. 10, 36. मृत्युदेश° (जन) JÁGÁ. 2, 281. Vgl. समासति. — caus. *gelangen zu, erreichen*: नरनारायणाश्रमम् MBH. 12, 4661. 13, 3922. R. 1, 1, 71 (76 GORR.). 2, 5. तं वृत्तम् 2, 53, 1. R. GORR. 2, 12, 35. 53, 3. *gerathen in*: पतंगाः पावकम् 6, 19, 25. कतं वक्रिः SUÇA. 1, 63, 15. *herantreten zu Jmd, sich Jmd (acc.) nähern* MBH. 3, 16752. R. 1, 18, 19. 69, 8. PAKÁT. 81, 7. *zusammentreffen mit, stossen auf* MBH. 3, 2946. RÍGA-TAR. 3, 143. PAKÁT. 69, 16. 87, 7. 120, 9. रौद्री ताराम् der Mond R. 3, 35, 52. *treffen von Geschossen* MBH. 5, 7156. *in feindlicher Absicht auf Jmd losgehen, angreifen* 1, 5453. 6004. 7, 4286. 9396. BHÁG. P. 6, 12, 29. 8, 10, 6. *gelangen zu so v. a. erlangen, bekommen, theilhaftig werden* VARĀH. BRH. S. 43, 6. KATHÁS. 43, 253. VÍSAVAD. 12. MĀRK. P. 21, 86. ततोऽनुज्ञाम् 43, 68. साचिद्व्यपदवीम् PAKÁT. 13, 1. चेतनाम् 58, 19. दार्ढ्यम् RÍGA-TAR. 6, 241. *mit den Sinnen empfangen*: ऽन्धम् so v. a. *riehen* HARIV. 12164. *gelangen zu so v. a. zu Theil werden*: धातरी तौ समासाद्य राश्वं नैव व्यराजत RÍGA-TAR. 4, 401. — समासाद्य (vgl. आसाद्य) mit erblassener Bed.: देशकालौ समासाद्य विक्रमेत विचक्षणः so v. a. *zu rechter Zeit und am rechten Orte* Spr. (II) 1812. अयो केनं समासाद्य विञ्जुतेजोऽतिवृद्धितम् । त्वया वज्रो कृतः पूर्वम् so v. a. *vermittelt* MBH. 5, 499. स्वभावं च समासाद्य न किञ्चिदतिवर्तते so v. a. *vermöge seiner Natur* Spr. (II) 3193. नेदं जन्म समासाद्य वैरं कुर्वति केनचित् wegen 3510, v. 1. — Vgl. समासाद्य.

— उद् *sich bei Seite machen, sich entziehen, zu Ende gehen, ausgehen, verschwinden*: द्विवो मानं नेत्सद्वद्वद्वयः RV. 8, 52, 2. ÇAT. Br. 6, 5, 4, 3. 11, 8, 4, 6. प्राज्ञापत्यमालभ्योत्सीदत्तीष्टयः 13, 4, 4, 1. उदस्यायिः सीदेत् *entwischt ihm* TS. 3, 4, 10, 5. — उत्सीदयुरिमे लोकाः *zu Grunde gehen, zu Nichte werden* BHÁG. 3, 24. यस्मिन्न कर्माण्युत्सीदति BHÁG. P. 5, 14, 4. med.: उत्सीदेरन्प्राजाः सर्वा न कुर्युः कर्म चेद्वि Spr. (II) 1225. उत्सीदते सयज्ञाः (वेदाः) MBH. 12, 8347. — partic. उत्सन्न 1) *erhaben* (Gegens. अवसन्न *vertieft*) SUÇA. 1, 83, 17. त्रयोषूत्सन्नमांसेषु प्रशस्तान्वयसादने 134, 13. 2, 9, 5. 11, 15. मण्डलान्युत्सन्नान्वयलिखित् 65, 16. कीदृष्ट 291, 9. — 2) *verschwunden, verloren, abhanden gekommen, nicht mehr bestehend*: अग्निमन्वविन्दन्तुषूत्सन्नम् TBR. 1, 3, 4, 1. पशवः ÇAT. Br. 6, 2, 1, 39. वीर्यमुत्सन्नं स्त्रीषु 12, 7, 2, 11. 14, 3, 4, 1. 7, 3, 4, 12. ÇĀṆKH. ÇR. 17, 6, 2. पाठाः Schol. zu PĀR. GRHJ. 1, 1. MÜLLER, SL. 105. अद्ययन Ind. St. 3, 370. उपर्षे TS. 5, 3, 2, 1. 7, 9, 1. ÇAT. Br. 2, 5, 2, 48. 6, 2, 19. 13, 3, 2, 6. KĀTJ. 14, 6. = अष्टयज्ञ Schol. zu ÇĀṆKH. ÇR. 14, 47, 2. *संचयत्पण* (उच्छिन्न° die neuere Ausg.) HARIV. 3490. अग्निं Verz. d. Oxf. H. 294, b, 18. *अनवासगेक्* als Erkl. von *अन्यगेक्* KULL. zu M. 4, 57. मण्डलस्य हरोत्सन्नस्य योजनम् RÍGA-TAR. 1, 187. उत्सन्नार्थ adj. WEBER, GĪOR. 3. कुलधर्म adj. BHÁG. 1, 44. उत्सन्नोत्सवयज्ञ adj. MBH. 1, 7673. *पिण्ड* adj. 9, 3828. *सत्यसंयोग* HARIV. 3020. *भय* adj. BHÁG. P. 4, 9, 1. उच्छन्न SUÇA. 2, 393, 10 fehlerhaft für उत्सन्न (vgl. उच्छादन) oder उच्छिन्न (vgl. Spr. (II) 4600, v. 1.) — Vgl. उत्साद. — caus. 1) *aussetzen, bei Seite schaffen, wegräumen*: प्रवर्ग्यम् ÇAT. Br. 14, 3, 1, 1. 9, 2, 2, 19. 5, 2, 22. KĀTJ. ÇR. 8, 3, 19. AIR. Br. 1, 22. पात्राणि ÅÇV. ÇR. 12, 4, 5. KAUC. 38. PĀR. GRHJ. 2, 6. — 2) *beseitigen* so v. a. *vernichten, vertilgen, zu*

Nichte machen: तस्करान् M. 9, 267. सर्वं तत्रम् MBH. 1, 273. 3, 5097. 7, 3344. 7510. 12, 1711. R. 1, 74, 20 (76, 23. fg. GORR.). 75, 24. 3, 1. 16. 23, 27. 5, 56, 105. Spr. (II) 6816. KATHÁS. 46, 8 (उत्सादनीय). 120. 23. 121, 261. LA. (III) 87, 11. लोकमिमम् MBH. 5, 1376. R. 3, 70, 12. कुलम् 6, 8, 4. उत्सादितश्च विषयः काशीनाम् MBH. 13, 1990. उत्सादितदुम adj. HARIV. 3488. देश, वन R. 1, 26, 30. fg. (27, 29. fg. GORR.). पुण्यानि तीर्थान्यायतनानि च 3, 23, 37. 5, 3, 21. उत्साद्यत्ते ज्ञातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः BHÁG. 1, 43. सत्य R. GORR. 2, 61, 18. — 3) *einreiben, salben*: गौरसर्षपकल्केन सास्येनेत्सादितः JÁGÁ. 1, 276. MBH. 7, 2920. 13, 1487. — Vgl. उत्सादक figg.

— अयुद् *caus. अयुत्सादयामकः* ved. P. 3, 1, 42. = अयुत्सादित् Schol. — उपोद् *wegziehen zu* (acc.) ÇAT. Br. 10, 3, 2, 1. — प्रोद् *caus. forttreiben, auseinandertreiben*: काञ्चनोष्ठीषिणास्तत्र वेत्रकर्षरपाणयः । प्रोत्सादयत्तः (प्रोत्सादयत्तः ed. Bomb., उत्सारयत्तः in ähnlicher Verbindung R. 6, 99, 23) MBH. 6, 4, 36. fg. *beseitigen, zu Nichte machen*: Diebe M. 9, 261. कञ्चिच्छोको नु (n ed. Bomb.) मयुवा त्वया प्रोत्साद्यते (प्रोत्साद्यते ed. Bomb.) MBH. 2, 285. — प्रत्युद् = उपोद् ÇAT. Br. 11, 4, 2, 20. — व्युद् *ausgehen, sich entfernen* AIR. Br. 1, 12. — समुद् *caus. vernichten, zu Grunde richten*: कैक्यान् MBH. 3, 8832. असुरान् HARIV. 3147. लोकान् R. 3, 70, 21. इनपदम् 4, 27, 26. — उप 1) *sitzen auf*: रथम् RV. 6, 75, 8. — 2) *sich zu Jmd setzen, nahen, herantreten* namentlich mit Verehrung: तं त्वौ व्युपयं जुवाद्यो नमसा सदेम RV. 6, 1, 6. 1, 72, 5. 3, 14, 5. VĀLAKH. 1, 6. अग्निं न नमः RV. 10, 61, 9. 73, 11. 99, 8. सोमम् 6, 57, 2. 1, 63, 2. AV. 11, 1, 25. 14, 2, 24. 7, 74, 4. TBR. 1, 5, 7, 3, 1, 1. ह्योतारम् KĀTJ. ÇR. 9, 11, 10. *zu der Kuh um zu melken* ÇAT. Br. 1, 5, 2, 20. 9, 1, 2, 15. अथ कैनं प्रस्तोतीपससाद् KĀHĀND. UP. 1, 11, 4. 7, 1, 1 (उपाससद् im Text, उपससाद् im Comm.). मा प्रातरुपसीदथाः 6, 13, 1. धनं जयमुपासदत् MBH. 7, 5852. (तम्) आकल्पसाधनैस्तेस्तीरुपसेडुः प्रसाधकाः RAGH. 17, 22. BHÁG. P. 10, 16, 27. 4, 7, 34. 6, 14, 15. 14, 2, 54. BHATT. 3, 12. 6, 135. 9, 92. उपाध्यायं विद्याकृतो ह्यासदम् *sich in die Lehre begeben* KATHÁS. 108, 21. *Jmd feindlich nahen* BHÁG. P. 6, 3, 27. — 3) *werben um, bittend angehen*: देवामां सख्यम् RV. 1, 89, 2. 7, 33, 9. स पृथिवीमुपासीदत्ततीयं प्रतिगृह्णोति TS. 2, 5, 4, 2. ÇAT. Br. 2, 4, 2, 1. — 4) *besitzen*: भगम् RV. 8, 47, 16. AV. 3, 14, 6. — 5) *उपसद् उपसद्यते* d. h. *die Upasad-Feyer wird gefeiert* TS. 6, 2, 2, 4. — 6) *einstürzen*: यथागारं दृढस्थूणां जीर्णां भूत्वोपसीदति Spr. (II) 5098, v. 1. — 7) partic. *उपसन्न* a) *auf die Veda —, an das Feuer gesetzt* TBR. 2, 1, 2, 1. AIR. Br. 5, 26. KĀTJ. ÇR. 25, 2, 3. — b) *herangetreten, genah* (um Belehrung, Schutz zu suchen, um seine Verehrung zu bezeigen) H. 1494. HALĀJ. 4, 65. PĀR. GRHJ. 2, 3. KAUC. 141. MUND. UP. 1, 1, 3. BHÁG. P. 3, 31, 12. Spr. (II) 2301. — c) *vertischen, geschenkt*: उपसन्नार्थ MBH. 12, 3806. — Vgl. उपसत्त् र figg. — caus. 1) *hinsetzen, daneben setzen*, z. B. das Havis auf die Veda neben den Ahavanija: अग्निक्वत्रम् TS. 1, 6, 10, 2. आकृवनीये 6, 4, 2, 5. TBR. 1, 4, 4, 2. 2, 1, 2, 6. 4, 3. इमं बर्हिः ÇAT. Br. 1, 2, 5, 21. 14, 1, 2, 1. कुशेषु ÅÇV. ÇR. 2, 3, 15. सुचम् ÇĀṆKH. ÇR. 2, 8, 22. KAUC. 1. — 2) *bewirken, dass Jmd oder Etwas nah, hinführen zu, herbeiführen, zuführen*; nur partic. *सादित* BHÁG. P. 3, 31, 21. 42.